

РЕШЕНИЕ

№ 37440

гр. София, 29.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 16.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3022** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.129, ал.7, вр. чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на М. Д. Д., ЕГН [ЕГН], действащ като едноличен търговец (ЕТ) „С.-МАРС-М. Д.“, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, срещу Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № П- 22221025087891-004-001 от 23.05.2025 г., издаден от К. С. Б., на длъжност старши инспектор при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1024 от 15.08.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) С..

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради необоснованост и неправилно приложение на закона. Поддържа, че приходната администрация има задължения към него поради „рекети, изнудване, принуда, незаконни действия и кражба на надплатени от него пари за ДОО, ДДС“ в размер на 3 милиона лева имуществени вреди и 3 милиона лева неимуществени вреди, считано от 2003 г. Претендира се отмяна на АПВ и присъждане на разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. П. по съобщения, изложени от решаващия орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

М. Д. Д. е подал искания за прихващане или възстановяване (ИПВ) с вх. 54-30-3625 от 25.04.2025 г. и вх. №54-22101462 от 02.05.2025 г. за „прихващане на дължими от него суми към НАП със суми, които НАП му дължи по прието салдо по издадени фактури“.

С Резолюция №П-22221025087891-ОРП-001 от 13.05.2025 г., издадена от А. Г. С., на длъжност

главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е възложено извършване на проверка за задължения за социално осигуряване за периода от 01.01.2025 г. до 13.05.2025 г. от К. С. Б., на длъжност старши инспектор при ТД на НАП С..

Валидността на електронните подписи на приходните органи, възложили проверката и подписали АПВ, се установява от представените от ответника удостоверения на л.29-30 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от насрещната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

Резултатите от проверката са обективирани в оспорения АПВ №П-22221025087891-004-001 от 23.05.2025 г., с който не са установени недължимо платени и събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване.

При проверката е установено, че М. Д. Д., действащ като с ЕТ „СНМО-МАРС-МОМЧИЛ ДОБРЕВ” с ЕИК[ЕИК], регистриран по фирмено дело № 12824/2007 г. и пререгистриран в Търговския регистър на Агенция по вписвания на 23.09.2010 г., няма открити производства по прекратяване, несъстоятелност или ликвидация. Регистриран е по ЗДДС, считано от 04.09.2008 г. на основание - регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот. При проверка в ИС на НАП е установено, че към 13.05.2025 г. в данъчно-осигурителната сметка на лицето не са налице свободни суми, необвързани със задължения. Извършена е справка за общите задължения на задължено лице (е-услуга), като е установено, че ЗЛ има изискуеми публични задължения, събирани от НАП. При извършена проверка в ИС „Събиране” е установено, че срещу задълженото лице има образувано изпълнително дело с № 22150016922/2015. Предвид установеното в хода на проверка с АПВ е прието, че за М. Д. Д. не са налице основания за възстановяване на претендираните суми по реда на чл.129, ал.1 от ДОПК.

АПВ е връчен на 21.06.2025 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. №Ж-22-669 от 30.06.2025 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 05.09.2025 г., включително. В този срок е постановено Решение № 1024 от 15.08.2025 г. на директора на ДОДОП С., с което АПВ е потвърден.

За доказване компетентността на решаващият орган са представени Заповеди № ЗЦУ-ОПР-16 от 09.06.2023 г. и Заповед № ЗЦУ-30-1138 от 04.08.2025 г. за заместване на директора на ДОДОП С. Е. С. П. и заместник директора Д. Х. К..

Решение № 1024 от 15.08.2025 г. на директора на ДОДОП С. е връчено на 02.02.2026 г. Жалбата вх.№ Ж-0001-68 от 06.02.2026 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният АПВ е издаден от компетентен по смисъла на чл.129, ал.2, т.2 ДОПК орган по приходите, в установената форма и при спазване на процесуалните правила по издаването му. Спорът между страните е по приложението на чл.128-129 от ДОПК.

По силата на чл.128, ал.1 от ДОПК подлежащи на прихващане суми са недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, които могат да се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания.

Уредената в чл.129, ал.1 от ДОПК процедура предвижда, че прихващането може да се извърши по инициатива на орган по приходите или по писмено искане на лицето, което се разглежда, ако е

подадено до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване. След постъпване на искането може да се възложи извършването на ревизия или на проверка (чл.129, ал.2 от ДОПК).

В случая с Резолюция №П-22221025087891-ОРП-001 от 13.05.2025 г. е възложена проверка във връзка с подадените от жалбоподателя искания за прихващане или възстановяване с вх. 54-30-3625 от 25.04.2025 г. и вх. №54-22101462 от 02.05.2025 г. Искането от 25.04.2025 г. съдържа „покана за плащане във връзка с приети салда по предявени претенции“. Поканата касае „доказано откраднати пари платени ДОО към НАП още от 2013 г. до момента по партидата на М. Д. Д. и М. Г.-Д. - десетки хиляди левове, невъзстановени надплатени ДДС и неприхванати за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. ДОО към М. Г.-Д. - над 21 000 лева, откраднати от сметката на НОИ съответно НАП, доказани по адм. дело 4424/2020 и следващите дела в АССГ на фирмата „Динаситя ди енде ейч“. Формулирана е и претенция за „3 милиона лева неимуществени вреди и 3 милиона лева имуществен вреди - частични суми, които следвало да бъдат пратени до три дни“.

С искане вх. №54-22101462 от 02.05.2025 г. се претендира прихващане на суми, които М. Д. Д. дължи на НАП със суми, които НАП му дължи по „прието салдо по издадени фактури, както и 3 милиона лева имуществени вреди и 3 милиона лева неимуществени вреди“ за „откраднати пари от 2003 до момента - платени ДОО, здравни, и всякакви други“.

Както обосновано е посочено в Решение № 1024 от 15.08.2025 г. в искания вх. 54-30-3625/25.04.2025 г. и №54-22101462/02.05.2025 г. не са посочени конкретен вид на претендираните от жалбоподателя задължения. Подлежащите на възстановяване по силата на чл.128, ал.1 от ДОПК суми касаят недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби или имуществени санкции. Както в исканията си, така и в жалбите по административен и съдебен ред, М. Д. не посочва произхода, вида и размера на вземанията си към НАП, нито периода, за който са дължими предвид уредения в чл.129, ал.1 от ДОПК преклузивен 5-годишен срок за предявяване на искането. Твърденията за „откраднати пари“, както и претенциите за обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди, се предявяват и разглеждат по друг процесуален ред. Редът за прихващане и възстановяване на данък по чл.92 от ЗДДС е свързан с месечното начисляване на ДДС и формирането на резултат за данъчен период по чл.88 от ЗДДС, каквато конкретика не съдържат исканията на М. Д.. Задължението за деклариране на дължимите осигурителни вноски също е месечно съгласно Наредба № Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, в каквато връзка исканията на жалбоподателя също не съдържат конкретика.

За сравнение, предоставената от ответника справка за задълженията на М. Д. съдържа конкретни данни относно произхода, вида и размера на публичните задължения, предмет на ИД №22150016922/2015 г.: декларации по ЗДДС за период 01/12/2015 г. - 31/07/2017 г., декларация по данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения - декл. Обр.№6 е рег. № №220022500119033/09.01.2025 г. за период 01/12/2024 г. - 31/12/2024 г., декларации по ДДО, ЗО и УПФ, глоба и такса по изпълнителен лист.

Приходните органи няма как да извършат проверка за прихващане и/или възстановяване без да бъдат посочени от молителя произходът, видът, периодът и размерът на претендираните суми. В сезиращите искания на М. Д. не се съдържа подобна конкретика, нещо повече – не се съдържат релевантни данни за подлежащи на прихващане суми по смисъла на чл.128, ал.1 от ДОПК, а най-общо „откраднати пари, имуществени и неимуществени вреди“ или „прието салдо по издадени фактури“, които не са сред посочените в чл.128, ал.1 от ДОПК. Ето защо, органът, възложил

проверката, обосновано е ограничил обхвата ѝ за определен период. Резултатите от извършените в хода на проверката справки, надлежно обективирани в оспорения АПВ, се явяват доказани чрез представената в хода на съдебното производство справка-протокол изх. №С260022-026-0048217 от 05.08.2026 г. относно вида и размера на публичните задължения на Д. по изп.д. № 22150016922/2015 г. При липса на конкретика относно вида и размера на претендираните от него вземания от държавата, публичният орган обосновано и законосъобразно е достигнал до извод за липса на недължимо платени и събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и на суми, подлежащи на възстановяване.

По изложените съображения е дължимо отхвърляне на оспорването.

Посоченото от жалбоподателя адм.д. № 4424/2020 г. по описа на АССГ е образувано по жалба на М. А. Г. срещу Разпореждане изх. №000022-137-0000424/21.01.2020 г. на публичен изпълнител К. В., в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., потвърдено с Решение № ПИ-160/07.04.20 г. на директора на ТД на НАП С., с което е отказано отписване на публични вземания като погасени по давност на основание чл. 171 и чл. 173 от ДОПК. С решението по делото административните актове са отменени поради невъзможност да се установи точният размер на публичните задължения на М. А. Г., вкл. посредством съдебно-счетоводна експертиза. Съдът намира посоченото съдебно дело за неотнормимо към настоящия спор, освен поради разликата между жалбоподателите, така и поради липсата на съдебно произнасяне относно размера на публичните задължения на М. А. Г., доколкото със съдебния акт преписката е върната на публичния изпълнител за ново произнасяне.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 102 евро съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37 от Закона за адвокатурата. Липсва законово изискване за наличие на РКО за юрисконсултско възнаграждение, в какъвто смисъл е възражението на жалбоподателя срещу претендирането му.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д., ЕГН [ЕГН], действащ като ЕТ „СНМО-МАРС-Момчил Добрев“, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, срещу Акт за прихващане или възстановяване № П- 22221025087891-004-001 от 23.05.2025 г., издаден от К. С. Б., на длъжност старши инспектор при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1024 от 15.08.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С..

ОСЪЖДА М. Д. Д., ЕГН [ЕГН], действащ като ЕТ „СНМО-МАРС-Момчил Добрев“, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, да заплати на Национална агенция по приходите на основание чл.161, ал.1 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 105 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ:

